

ABOLICIJA IN HUMANIZEM

Ob ugotovitvah brionskega plenuma je skoraj vsa javnost ostala brez besed. Nikakor nismo mogli razumeti, kaj je vodilo nekatere partijske in državne voditelje, da so izrabljali izkazano zaupanje in svojo avtoriteto. Se bolj nema pa je ostala javnost ob aboliciji Ranković-Stefanovićeve skupine. Nihče od nas ni pričakoval in ne pričakuje najtežje kazni, vsi pa smo pričakovali zakonsko obsodbo njenega dela, saj so delikti te skupine grobo kršili naša ustavna načela.

Mnenja o umestnosti in neumestnosti abolicije so deljena. Vsa ta mnenja lahko zajamemo v dve ugibanji: ali je abolicija res plod odpuščanja in humanosti (glede na grobe kršitve humanizma je to malo verjetno) ali pa so ostanki birokratskih teženj v našem socialističnem razvoju še tako močni, da je to edini izhod.

Na žalost sta obe verziji ugibanji. Kolikor bolj so to le ugibanja, toliko bolj se kaže potreba, da naši voditelji javno povedo svoje stališče.

Igor Uršič

PRIPIS UKREDNIŠTVA: Če smo tovarišu Rankoviću odpustili vse grehe v imenu humanizma (in če so njegovi prekrški res tolikšni, kot se bili prikazani v javnosti), se sprašujemo: ali bomo v prihodnosti lahko sploh še komu sodili zaradi podobnih prekrškov!?? Saj humanizem (resnični humanizem) velja za vse ljudi, ne le za velike "ribe"!

Na željo Kluba idrijskih študentov objavljamo njihovo resolucijo.

KLUB IDRIJSKIH ŠTUDENTOV

na svoji I. redni letni skupščini dne 26. XI. 1966 sprejema

R E S O L U C I J O

Klub idrijskih študentov predstavlja združenje skupine občanov, ki stoji nasproti občini sicer v nekem specifičnem položaju, izvirajočem iz svoje konkretne življenjske situacije, vendar ostaja veseno enakopravni član političnoteritorialne skupnosti - idrijske občine. Združuje nas tako naš življenjski položaj kot naše skupno delo, nsehazadnje pa tudi živ interes za vse družbene procese, ki se razvijajo v naši občini. Kot bodoči visokoizobraženi kader, ki se bo prej ali slej strokovno in družbeno vključil v življenje občine, občutimo člani kluba potrebo po spremljanju družbenih dogajanj v občini, in hkrati tudi potrebo po možnosti za aktivno opredeljevanje v zvezi s temi dogajanjmi.